

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.I.20.569/2014/7. szám

A Szegedi Ítéltábla a dr. Nagy László ügyvéd által képviselt **felperes neve (címe)** szám alatti székhelyű felperesnek - a dr. Nemes Dénes ügyvéd által képviselt **alperes neve (címe)** szám alatti székhelyű alperes ellen kártérítés iránt indított perében a Gyulai Törvényszék 2014. április 30. napján kelt 12.P.20.038/2014/4. számú ítélete ellen az alperes részéről 5. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

K Ö Z B E N S Ő Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság közbenső ítéletét azzal a pontosítással hagyja helyben, hogy az alperes teljes kártérítési felelőssége fennáll a felperesnek a **(település neve, utca, házszám)** szám alatti **(gyógyszertár neve)** Gyógyszertárra vonatkozó működési engedély megadására irányuló kérelmét a ... Megyei Bíróság 7.K.23.062/2011/3. számú ítéletének jogerőre emelkedésétől a működési engedély megadásáig született elutasító határozatokkal okozati összefüggésben felmerült károkért.

Kötelezi az alperest, 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 50.000,- (Ötvenezer) forint másodfokú eljárási költséget.

A közbenső ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

Az Állami Népegészségügyi és Tisztiorvosi Szolgálat ... Megyei Intézete 2006. október 11-én kelt határozatával **(személy neve)** kérelmére engedélyezte a **(település neve, utca, házszám)** szám alatt a **(gyógyszertár neve)** Gyógyszertár elnevezésű közforgalmú gyógyszertár működését határozatlan időtartamra.

A felperesi kft. tagjai 2010. november 1-jén megvásárolták a működési engedéllyel rendelkező gyógyszertárat.

A felperes 2010. november 22-én kérelemmel fordult az ÁNTSZ Dél-Alföldi Regionális Intézetéhez azzal, hogy a gyógyszertárra a működési engedélyt a részére adja ki. Hivatkozott arra, hogy a **(személy neve)** nevére kiállított engedéllyel rendelkező gyógyszertár jelenleg is üzemel, a felperes azt továbbműködtetni szándékozik. Csatolta **(személy neve)** nyilatkozatát arra vonatkozóan, hogy a továbbiakban nem kívánja gyakorolni személyi jogát.

A hatóság 2010. december 3-án kelt határozatával a működési engedély megadására irányuló kérelmet elutasította. Indokolása szerint a működési engedély tartalmának megváltoztatására irányuló kérelem benyújtására kizárólag a már kiadott működési engedély jogosultja, **(személy neve)** vagy az ő cégjogi jogutódja jogosult.

A felperes fellebbezése folytán eljáró ÁNTSZ Országos Tisztai Főgyógyszerésze 2011. január 25-én kelt határozatával az elsőfokú hatóság döntését helybenhagyta. Kiemelte, a közforgalmú gyógyszertár működésére jogosító engedélyt a hatóság a feltételeket teljesítő **(személy neve)** egyéni vállalkozó részére adta ki. Amennyiben a jogosult a gyógyszertár működtetését nem kívánja továbbfolytatni, a részére kiadott működési engedélyt vissza kell vonni. Ezt követően a felperes a 2006. évi XCVIII. tv. (Gyftv.) rendelkezései szerint új közforgalmú gyógyszertár létesítése és működésének engedélyezése iránt terjeszthet elő kérelmet, amennyiben a szükséges feltételekkel rendelkezik. Rámutatott, az időközbeni jogszabályváltozás következtében az engedély kiadására jelenleg nincs lehetőség.

A határozattal szemben a felperes keresettel élt, a perben a ... Megyei Bíróság 2011. május 12-én kelt 7.K.23.062/2011/3. sorszámú ítéletével a másodfokú határozatot - az elsőfokú határozatra is kiterjedő hatállyal - hatályon kívül helyezte és az első fokon eljáró szervet új eljárás lefolytatására kötelezte. Ítéletének indokolása szerint a **(gyógyszertár neve)** Gyógyszertár a Gyftv. 85. § (1) bekezdésének alkalmazása szempontjából nem tekinthető új gyógyszertárnak, mert 2006. évet megelőzően is rendelkezett működési engedéllyel. A gyógyszertárat működtető személyi joggal rendelkező gyógyszerész a működtetés jogát a felperesi társaságra ruházta át, azaz a működtető személyében változás állt be, a felperes, mint új működtető a kérelem benyújtásakor a Gyftv. 53/A. § (1) bekezdése szerinti változás bejelentési kötelezettségének kívánt eleget tenni. Álláspontja az volt, a hatóság tévesen jutott arra a következtetésre, hogy a felperes kérelme új közforgalmú gyógyszertár létesítésére irányult, amilyen tartalmú kérelem teljesítését a Gyftv. 85. § (1) bekezdése 2011. január 1-jéig kizárja. Kifejtette, a már működési engedéllyel rendelkező gyógyszertár esetében a működtető személyében bekövetkezett változás és az új gyógyszertár létesítése nem mosható össze, mert a Gyftv. 53. § (1) bekezdés értelmében a működés megkezdéséhez az egészségügyi államigazgatási szerv által kiadott létesítési és működési engedély egyaránt szükséges. A gyógyszertárak létesítésének engedélyezésére irányuló eljárás elkülönül azok működésének engedélyezésétől. Mivel a felperesi kérelemben megjelölt gyógyszertár létesítési és működési engedéllyel egyaránt rendelkezett, az nyilvánvalóan nem irányulhatott a létesítés engedélyezésére. Hangsúlyozta, sem a Gyftv., sem egyéb jogszabály nem korlátozza a meglévő és működési engedéllyel rendelkező gyógyszertár tulajdonosváltását, mert ez sértené a tulajdonjogból fakadó rendelkezési jogot. Rámutatott, a kérelmet a felperes, mint új működtető terjesztette elő, melynek elintézése során a hatóság akkor járt volna el jogszerűen, ha a **(személy neve)** részére kiadott működési engedélyt visszavonja, egyidejűleg a felperesi társaság nevére engedélyt ad ki. Utalt arra is, hogy az engedélyezésnek nem feltétele a cégjogi jogutódlás igazolása, ezért annak nem teljesítése miatt a kérelem elutasítása megalapozatlan és jogszabálysértő. Ha a felperes a gyógyszertár működtetéséhez szükséges valamennyi feltételt igazolja, a működési engedély kiadása nem tagadható meg.

A bíróság ítélete ellen az alperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelmet a Legfelsőbb Bíróság hivatalból, érdemi vizsgálat nélkül elutasította.

Az alperes a megismételt eljárásban 2011. december 22-én kelt 1264-10/2011. számú határozatával a gyógyszertár működési engedélyének megadására irányuló kérelmet elutasította. Indokolásában leszögezte, téves az ítélet Gyftv. 53/A. §-ára történt hivatkozása. Az adott jogszabályhely a kérelem benyújtásakor még nem volt hatályos, az 2011. január 1-jétől alkalmazható. Kifejtette, jelen esetben a működtető személye, mint a gyógyszertár működtetésének egyik alapfeltétele változott, ami nem

tekinthető az engedély módosítását igénylő körülménynek, új működtető kérelme esetén a Gyftv. 48-49. §-ai szerinti feltételek vizsgálata és új engedély kiadása szükséges. Mivel azonban a felperes nem rendelkezik közforgalmú gyógyszer-tár működtetésére jogosító engedéllyel, és az általa bejelentett működtetőváltás nem minősül a társasági szerződés-módosításnak, nem jogosult a **(személy neve)** egyéni vállalkozó részére kiadott engedély módosítását sem kérni, aki erre irányuló kérelmet nem terjesztett elő. Megállapította, mindezek következtében az adatokban változás nem történt. Utalt arra, hogy a működtetőváltás akkor minősülhet módosítást igénylő adatváltozásnak, ha az jogutódláson alapul. Tekintve, hogy a Gyftv. rendelkezései sem a 2010-es évre, sem 2011. január 1-jétől nem teszik lehetővé a működési engedély átruházását, az egyéni vállalkozó működtető esetében kizárólag az egyéni vállalkozókról szóló törvény vonatkozó rendelkezései szerinti egyéni cég alapítása esetén módosítható a működési engedély. A felperes ezért csak abban az esetben válhat a működési engedély jogosultjává, ha **(személy neve)** egyéni vállalkozó egyéni cékként nyilvántartásba vételre kerül, majd az átalakul gazdasági társasággá, minek következtében a személyi joggal rendelkező gyógyszerész a Gyftv. által előírt tulajdoni hányaddal rendelkező tulajdonosként a társaság, mint működtető nevében gyakorolná a személyi jogát. Kiemelte, az ítélet indokolása az eljárás lefolytatását illetően nem egyértelmű, hiszen amennyiben a kérelem működési engedély módosítására irányul, úgy új működési engedély kiadására nem kerülhet sor.

A felperes e határozattal szembeni fellebbezésében hangsúlyozta, hogy nem új gyógyszer-tár létesítéséről van szó, a vonatkozó jogszabályi rendelkezések alapján pedig a hatóságot az ügyben keletkezett bírósági ítélet minden szempontból köti.

A fellebbezés folytán eljáró Egészségügyi Engedélyezési és Közigazgatási Hivatal 2012. május 21-én kelt 5500-13/2012/ELN számú határozatával az elsőfokú hatóság döntését - osztva annak jogi álláspontját - helybenhagyta.

A felperes határozattal szemben benyújtott keresete kapcsán indult perben a ...-i Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2013. január 25-én kelt 25.K.28.870/2013/2. számú ítéletével a másodfokú határozatot - az elsőfokú határozatra is kiterjedően - hatályon kívül helyezte és az elsőfokú hatóságot új eljárásra kötelezte. Rögzítette, a hatóságok az új eljárás során döntésük meghozatalakor nem a ... Megyei Bíróság ítélete rendelkező részében és indokolásában foglaltaknak megfelelően jártak el, azt figyelmen kívül hagyták. Miután a korábbi ítéletben jogerősen elbírált hatósági indokolások képezik az új eljárásban hozott határozatok alapját, így megállapítható, hogy a hatóság nem tett eleget az új eljárásra vonatkozó bírósági előírásoknak, ezzel jogszabályi kötelezettségét szegte meg.

Az alperes 2013. augusztus 22-i határozatával engedélyezte a közforgalmú gyógyszer-tár működését. A gyógyszer-tár az eljárások időtartama alatt mintegy két és fél évig zárva tartott.

A felperes jelen perben előterjesztett keresetében 38.430.000,- forint kártérítés és járulékai megfizetésére kérte az alperes kötelezését.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult, vitatta annak jogalapját és összecszerűségét. Továbbra is fenntartotta a határozatában foglalt jogi álláspontját.

Az elsőfokú bíróság közbenső ítéletével megállapította, hogy az alperes kártérítési felelősséggel tartozik a felperest a **(település neve, utca, házszám)** szám alatti **(gyógyszertár neve)** Gyógyszertárra vonatkozó működési engedély megtagadásából eredő kárért. Indokolásában kifejtette, a biztonságos és gazdaságos gyógyszer- és gyógyászati segédeszköz ellátás, valamint a gyógyszerforgalmazás általános szabályairól szóló 2006. évi XCVIII. tv. (Gyftv.) szerint a működési engedély kiadását az alperes csak akkor tagadhatta volna meg, ha a felperesi kft. szakmai vezetését ellátó személyi jogos gyógyszerész a vállalkozásban tulajdonosi részesedéssel nem rendelkezik. Az alperes által felhozott érveket viszont a ... Megyei Bíróság ítéletében már elbíráltta, mellyel egyező

jogi álláspontot foglalt el a ...-i Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság is megállapítva, hogy a működési engedély kiadásának nem feltétele a cégjogi jogutódlás igazolása és a kérelem nyilvánvalóan nem irányulhatott új gyógyszerár létesítésének engedélyezésére, mivel pedig a vonatkozó jogszabályok a működtető-, illetve tulajdonosváltást nem korlátozzák, a felperesi kérelem elutasítása nem volt megalapozott. Megítélése szerint a gyógyszerár bezárására és a működtetés huzamos ideig tartó szünetelésére az alperes téves jogértelmezése miatt került sor. A Ptk. 339. § (1) bekezdésére és 349. § (1) bekezdésére hivatkozással megállapította, az eljárás ilyen mértékű elhúzódása nem volt indokolt, az alperesnek - jogi álláspontjától függetlenül - a ... Megyei Bíróság ítéletében foglaltak szerint kellett volna eljárnia. Mivel az abban írtakat figyelmen kívül hagyta, kártérítési felelőssége fennáll. Álláspontja szerint a Ptk. 344. § (1) bekezdésére figyelemmel a felperes követelése az Egészségügyi Engedélyezési Közigazgatási Hivatal perbenállása nélkül is elbírálnak.

A közbenső ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést annak megváltoztatása és a kereset elutasítása érdekében. Véleménye szerint az elsőfokú bíróság túlterjeszkedett a kereseti kérelmen, amikor erre irányuló petitum hiányában közbenső ítéletet hozott a jogalap kérdésében. Ezen túlmenően továbbra is hivatkozott az Egészségügyi Engedélyezési Közigazgatási Hivatal szükségképpen perbenállására. Érdemben - fenntartva az elsőfokú eljárásban kifejtett álláspontját - hangsúlyozta, a felperesi kft. csak a jogszabályok szerint vásárolhatott egyéni vállalkozótól működési engedéllyel rendelkező gyógyszerárat. A ... Megyei Bíróság ítélete ugyanakkor téves jogértelmezésen alapul, mert figyelmen kívül hagyta a közforgalmú gyógyszerárak létesítésének és működtetésének alapvető szabályait. Ekörben kifejtette, a Gyftv. kizárta, hogy a felperes működési engedélyt kapjon a gyógyszerár működtetésére, jogutódlás hiányában erre akkor sem jogosult, ha **(személy neve)** egyéni vállalkozó lemond a gyógyszerár működtetéséről és a működési engedélye visszavonásra kerül. A Gyftv. ugyanis nem ad lehetőséget a működési engedély tulajdonosváltáson alapuló polgári jogi jogutódlásának megállapítására. Kiemelte, a felperes eredeti kérelme a működési engedély módosítására irányult, melyre akkor van lehetőség, ha az engedélyben adatváltozás következik be. A per tárgyát képező eljárásban pedig a működtetőváltás akkor minősül módosítást igénylő adatváltozásnak, ha az jogtudóláson alapul. A Gyftv. sem 2010., sem 2011. évben nem tette lehetővé a működési engedély átruházását, ezért annak módosítására kizárólag egyéni cég alapítása esetén kerülhetett volna sor. Ellentétben a ... Megyei Bíróság jogerős ítéletében, valamint az elsőfokú bíróság közbenső ítéletében foglaltakkal az alperesnek eljárása során azt kellett vizsgálnia, hogy a felperes jogosult-e az egyéni vállalkozó működési engedélyének módosítását kezdeményezni, továbbá a működtető személyében bekövetkezett változás megfelelt-e a Ket. és az egyéni vállalkozókról szóló törvény jogutódlására vonatkozó kogens rendelkezéseinek. Hangsúlyozta, a működési engedély hatósági határozat, amely nem képezheti adásvétel tárgyát. Ezzel összefüggésben kifogásolta és hiányosnak tartotta az elsőfokú bíróság azon tényállási megállapítását, hogy a felperesi kft. tagjai megvásárolták a működési engedéllyel rendelkező gyógyszerárat.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság közbenső ítéletének helybenhagyására irányult annak helyes indokai szerint.

Az alperes ezt követően fellebbezést kiegészítette, hangsúlyozta, a felperes esetében a működési engedély módosításának feltételei nem álltak fenn. Nyomatékosan kiemelte, a ... Megyei Bíróság jogerős ítélete nem hajtható végre a hatályos jogi környezetben, arra nem alapítható közigazgatási jogkörben okozott kártérítési kötelezettség.

A fellebbezés **alaptalan**.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, jogi indokolásától azonban az ítélet tábla részben eltérő álláspontot foglalt el.

Az elsőfokú bíróság által helyesen hivatkozott Ptk. 339. § (1) és 349. § (1) bekezdés szerint a közigazgatási jogkörben okozott kár megtérítésének feltételei: a közigazgatási hatóság e tevékenysége körében tanúsított jogellenes magatartása, a kár bekövetkezése, a kár és a közigazgatási hatóság közötti okozati összefüggés, a felrőhatóság, továbbá az, hogy a kár rendes jogorvoslással nem volt elhárítható, és a károsult e rendes jogorvoslati lehetőséget igénybe vette. A felsorolt tényállási elemek konjunktívák, azaz bármelyikük hiánya esetén a bíróságnak a keresetet el kell utasítania. Ugyanakkor a közigazgatási jogkörben okozott kár megtérítéséhez a töretlen bírói gyakorlat kirívóan súlyos jogszabálysértést kíván meg a közigazgatási hatóság részéről (eBDT2004. 1028. és eBDT2008. 1817. számú döntések). A tévedések súlyának értékelésére általában akkor kerül sor, amikor a jogalkalmazás során tényállást kell megállapítani, jogszabályokat kell értelmezni és ezek egybevetésével kerül sor a döntés meghozatalára. Ilyen esetben a téves jogalkalmazás a felrőhatóság körén kívül esik, amely a Ptk. 339. § (1) bekezdése értelmében a jogalkalmazó szerv felelősség alóli mentesülését eredményezi. Jelen eljárásban döntő szerepe volt annak, hogy az alperes ... Megyei Bíróság jogerős ítéletét követően meghozott határozata a munka jellegével együttjáró jogalkalmazási és értelmezési tévedésnek tekinthető-e, mely a felrőhatóság alóli mentesülést eredményez.

A Pp. 229. § (1) bekezdése rögzíti az anyagi jogerő szabályát. Eszerint a keresettel érvényesített jog tárgyában hozott ítélet jogereje kizárja, hogy ugyanabból a tényalapból származó ugyanazon jog iránt ugyanazok a felek - ideértve azok jogutódait is - egymás ellen új keresetet indíthassanak vagy az ítéletben már elbírált jogot egymással szemben egyébként vitássá tehessék. Az anyagi jogerő az ítélet minden elemére kiterjed.

A jogerős ítélet anyagi jogereje azt jelenti, hogy a bíróságok a keresettel érvényesített jogot véglegesen elbírálták, ezért az ítéletben foglaltakat a felek többé vitássá nem tehetik. A per érdemében hozott döntés azon túl, hogy a felekre végleg irányadó, minden más, később eljáró szervet is köt (eBDT2009. 1949. számú döntés), így a kártérítési per bírósága sem állapíthatja meg a döntés jogellenességét, annak érvrendszerét újólág nem vizsgálhatja. A kártérítési per nem lehet újabb fórum a felek számára ahhoz, hogy a korábbi jogvitájukban elfoglalt, ám a bíróság által - jogerősen - tévesnek ítélt álláspontjuk elfogadásra kerüljön, és az újabb, a kártérítési követelés tárgyában születő döntés alapjául szolgáljon. Ez azt jelenti, hogy jelen eljárásban a bíróságok az alperesnek a közigazgatási perben meghozott ítéletet támadó, az abban foglaltakkal ellentétes jogi érveket tartalmazó védekezését érdemben nem vizsgálhatták.

A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. tv. (Ket.) 111. § (3) bekezdése (jelenleg 109. § (4) bekezdés) értelmében a hatóságot a közigazgatási ügyekben eljáró bíróság határozatának rendelkező része és indokolása köti, a megismételt eljárásban - a határozathozatal során - annak megfelelően köteles eljárni (KGD2010. 187. számú eseti döntés és hasonlóan: EBH2005. 1376. számú elvi határozat). Jelen esetben tehát a hatóságot a ... Megyei Bíróság jogerős ítéletében foglalt indokolása, útmutatása kötötte, így az alperes sem az ítéleti megállapításokat, sem az új eljárásra adott iránymutatásokat nem tehetette volna vitássá, az abban foglaltak szerint volt köteles eljárni. Ettől csak akkor térhetett volna el, ha a jogerős ítélettel szemben valamely rendkívüli perorvoslással (perújítás, felülvizsgálat) él és az eredményre vezet,

illetőleg a megismételt eljárásában új tények, körülmények hatására módosul a ... Megyei Bíróság ítéleti tényállása. Kétségtelen, hogy az alperes a ... Megyei Bíróság ítélete ellen felülvizsgálati kérelemmel élt, amely azonban hivatalból elutasításra került. A tényállást módosító új adatok felmerülését pedig az alperes maga sem állította, határozatában azonos tényállás mellett a jogerős ítélet jogi indokolását, jogértelmezését vitatta. A felperes fellebbezése folytán eljáró ...i Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a keresettel támadott közigazgatási határozatok jogszerűsége vagy jogszerűtlensége tárgyában így már csak azt vizsgálhatta, hogy a hatóság a korábbi jogerős ítélet utasításait betartotta-e. Mivel nem vehette át a közigazgatási szerv döntési jogkörét, csupán - tényszerűen - azt állapította meg indokolásában, hogy az alperes nem tett eleget az új eljárásra vonatkozó bírósági ítéleti előírásnak, ezzel jogszabályi kötelezettségét sértette meg, ezért került sor a határozat ismételt hatályon kívül helyezésére és az új eljárásra kötelezésre (hasonlóan KGD2014. 33., KGD2011. 26., KGD2010. 166. számú eseti döntések, EBH2002. 749. számú elvi határozat).

A kárfelelősség szempontjából kirívó jogsértésnek minősül, ha a közigazgatási hatóság a bíróság hatályon kívül helyező ítéletében megfogalmazott egyértelmű utasítás végrehajtásának mellőzésével hozza meg a kérelmet ismét elutasító határozatát (EBH2002. 749. számú elvi határozat, BH2010. 56. számú eseti döntés). Az alperes ezért a közigazgatási eljárás egyik alapvető, garanciális szabályát sértette meg azzal, hogy az új eljárásra vonatkozó határozott és egyértelmű utasítást figyelmen kívül hagyta. Magatartásával - ahogyan azt az elsőfokú bíróság is helyesen állapította meg - kirívó jogsértést valósított meg, amellyel összefüggésben fennáll a Ptk. 349. § (1) és 339. § (1) bekezdése szerinti kártérítési felelőssége, a felperes az ehhez szükséges konjunktív feltételeket bizonyította, az alperes ugyanakkor a felróhatóság alól magát kimenteni nem tudta.

Nem bizonyult alaposnak az alperesnek arra való hivatkozása sem, hogy az ügy érdemében az Egészségügyi Engedélyezési és Közigazgatási Hivatal perbenállása nélkül nem dönthető el. A peradatok alapján egyértelműen megállapítható, hogy mindkét közigazgatási szerv a ... Megyei Bíróság jogerős ítéletét figyelmen kívül hagyta eljárása során, felülbírálvá azt, részletesen kifejtve ellentétes jogi érveiket, megszegve ezzel a Ket. rájuk nézve kötelező 111. § (3) bekezdését (illetőleg 109. § (4) bekezdését). Időben egymást szorosan követő eljárásukkal okozati összefüggésben nem tudta a felperes a gyógyszertárat működtetni, így károkozó magatartásuk közösnek minősül. A közös károkozók felelőssége - miután a károsodáshoz vezető folyamat jogi szempontból egységes, egymást követő jogsértések következtében állt elő - a Ptk. 344. § (1) bekezdése alapján a károsulttal szemben egyetemleges függetlenül attól, hogy a felróhatóság aránya egymás közti viszonyukban hogyan alakult; egyetemleges kötelezettség esetén pedig minden kötelezett az egész szolgáltatással tartozik (Ptk. 337. § (1) bekezdés). A jogerős közigazgatási bírósági ítélet meghozatalát követő eljárásban ugyanis már sem az első-, sem a másodfokú közigazgatási hatóság nem térhetett volna el a jogerős ítéletben foglaltaktól, nem „kényszeríthette” volna ezzel a felet további - szükségtelenül elhúzódó - államigazgatási eljárás lefolytatására. Miután az anyagi jog szabályai szerint a felperestől függ, hogy követelését valamennyi elkülönült jogi személlyel, egyetemlegesen kötelezettel szemben érvényesíti-e a perben, vagy közülük csak az egyikkel szemben lép fel, a két hatóság nem minősül szükségképpen pertársnak, így a másodfokú hatóság perbenállása nélkül is megállapítható az alperes kártérítési felelőssége.

A kifejtettekre tekintettel az ítéletábra az elsőfokú bíróság közbenső ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján - részben eltérő indokolás mellett - helybenhagyta. Mivel a kártérítési felelősségről, annak arányáról szóló döntés a határozat rendelkező részére tartozik (EBH2006. 1419. számú döntés), az elsőfokú közbenső ítéletet a rendelkező részben foglaltak szerinti pontosította. Az alperes kártérítési felelőssége abban áll, hogy a ... Megyei Bíróság jogerős ítéletében foglalt

utasításnak nem tett eleget, ezért az ítéletábla a ... Megyei Bíróság ítéletének jogerőre emelkedésétől a működési engedély tényleges kiadásáig terjedő időszakra, a jogsértő magatartással okozati összefüggésben ekkor keletkezett károk tekintetében állapította meg az alperes kártérítési felelősségének fennállását.

Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 78. § (2) bekezdésének megfelelően - alkalmazva a Legfelsőbb Bíróság (Kúria) 4/2009. (XII.14.) PK véleményének II. 1. pontjában foglaltakat - kötelezte a felperes másodfokú eljárásban felmerült költségének viselésére, melynek mértékét - a kifejtett munkával arányosan - mérlegeléssel állapította meg a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (5) és (6) bekezdései alapján.

S z e g e d, 2015. év január hó 16. napján.

Dr. Kiss Gabriella	. Bánfalvi-Bottyán Csilla	. Bálint Attila
a tanács elnöke	előadó bíró	táblabíró

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.I.20.717/2017/8. szám

A Szegedi Ítéletábla a dr. Nagy László ügyvéd által képviselt felperes neve (címe) szám alatti székhelyű felperesnek - **a jogtanácsos neve (címe)** által képviselt **alperes neve (címe)** szám alatti székhelyű alperes ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében a Gyulai Törvényszék 2017. június 21. napján kelt 14.P.20.038/2014/82. sorszámú ítélete ellen az alperes részéről 84. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbezett rendelkezéseit **helybenhagyja.**

Kötelezi az alperest, 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 500.000,- (Ötszázezer) forint másodfokú eljárási költséget.

A le nem rótt 2.500.000,- (Kettőmillió-ötszázezer) forint fellebbezési eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S

Az Állami Népegészségügyi és Tisztiorvosi Szolgálat ... Megyei Intézete 2006. október 11-én kelt határozatával **(személy neve)** kérelmére engedélyezte a **(település neve, utca, házszám)** szám alatt a **(gyógyszertár neve)** Gyógyszertár elnevezésű közforgalmú gyógyszertár működését határozatlan időtartamra.

A felperesi kft. tagjai 2010. november 1-jén megvásárolták a működési engedéllyel rendelkező gyógyszertárat.

A felperes 2010. november 22-én kérelemmel fordult az ÁNTSZ Dél-Alföldi Regionális Intézetéhez azzal, hogy a gyógyszertárra a működési engedélyt a részére adja ki. Hivatkozott arra, hogy a **(személy neve)** nevére kiállított engedéllyel rendelkező gyógyszertár jelenleg is üzemel, a felperes azt továbbműködtetni szándékozik. Csatolta **(személy neve)** nyilatkozatát arra vonatkozóan, hogy a továbbiakban nem kívánja gyakorolni személyi jogát.

A hatóság 2010. december 3-án kelt határozatával a működési engedély megadására irányuló kérelmet elutasította. Indokolása szerint a működési engedély tartalmának megváltoztatására irányuló kérelem benyújtására kizárólag a már kiadott működési engedély jogosultja, **(személy neve)** vagy az ő cégjogi jogutódja jogosult.

Az ÁNTSZ Országos Tisztai Főgyógyszerésze 2011. január 25-én kelt határozatával az elsőfokú hatóság döntését helybenhagyta. Kiemelte, a közforgalmú gyógyszertár működésére jogosító engedélyt a hatóság a feltételeket teljesítő **(személy neve)** egyéni vállalkozó részére adta ki. Amennyiben a jogosult a gyógyszertár működtetését nem kívánja továbbfolytatni, a részére kiadott működési engedélyt vissza kell vonni. Ezt követően a felperes a 2006. évi XCVIII. tv. (Gyftv.) rendelkezései szerint új közforgalmú gyógyszertár létesítése és működésének engedélyezése iránt terjeszthet elő kérelmet, amennyiben a szükséges feltételekkel rendelkezik. Rámutatott, az időközbeni jogszabályváltozás következtében az engedély kiadására jelenleg nincs lehetőség.

A határozattal szemben a felperes keresettel élt, a perben a ... Megyei Bíróság 2011. május 12-én kelt 7.K.23.062/2011/3. sorszámú ítéletével a másodfokú közigazgatási határozatot - az elsőfokú határozatra is kiterjedő hatállyal - hatályon kívül helyezte és az elsőfokon eljáró szervet új eljárás lefolytatására kötelezte. Ítéletének indokolása szerint a **(gyógyszertár neve)** Gyógyszertár a Gyftv. 85. § (1) bekezdésének alkalmazása szempontjából nem tekinthető új gyógyszertárnak, mert 2006. évet megelőzően is rendelkezett működési engedéllyel. A gyógyszertárat működtető személyi joggal rendelkező gyógyszerész a működtetés jogát a felperesi társaságra ruházta át, azaz a működtető személyében változás állt be, a kft. mint új működtető a kérelem benyújtásakor a Gyftv. 53/A. § (1) bekezdése szerinti változás bejelentési kötelezettségének kívánt eleget tenni. A hatóság ezért tévesen jutott arra a következtetésre, hogy kérelme új közforgalmú gyógyszertár létesítésére irányult, amilyen tartalmú kérelem teljesítését a Gyftv. 85. § (1) bekezdése 2011. január 1-jéig kizárja. Kifejtette, a már működési engedéllyel rendelkező gyógyszertár esetében a működtető személyében bekövetkezett változás és az új gyógyszertár létesítése nem mosható össze, mert a Gyftv. 53. § (1) bekezdés értelmében a működés megkezdéséhez az egészségügyi államigazgatási szerv által kiadott létesítési és működési engedély egyaránt szükséges. A gyógyszertárak létesítésének engedélyezésére irányuló eljárás elkülönül azok működésének engedélyezésétől. Mivel pedig a megjelölt gyógyszertár létesítési és működési engedéllyel egyaránt rendelkezett, a felperes kérelme nyilvánvalóan nem irányulhatott a létesítés engedélyezésére. Hangsúlyozta, sem a Gyftv., sem egyéb jogszabály nem korlátozza a meglévő és működési engedéllyel rendelkező gyógyszertár tulajdonosváltását, mert ez sértené a tulajdonjogból fakadó rendelkezési jogot. Tekintve, hogy a felperes a kérelmet új működtetőként terjesztette elő, a hatóság akkor járt volna el jogszerűen, ha a **(személy neve)** részére kiadott működési engedélyt visszavonja, egyidejűleg a felperesi társaság nevére engedélyt ad ki. Utalt arra is, hogy az engedélyezésnek nem feltétele a cégjogi jogutódlás igazolása, ezért a kérelem annak nem teljesítése miatti elutasítása jogszabálysértő. Ha a kérelmező a

gyógyszertár működtetéséhez szükséges valamennyi feltételt igazolja, a működési engedély kiadása nem tagadható meg.

Az ítélet ellen az alperes részéről előterjesztett felülvizsgálati kérelmet a Legfelsőbb Bíróság hivatalból, érdemi vizsgálat nélkül elutasította.

Az alperes a megismételt eljárásban 2011. december 22-én kelt 1264-10/2011. számú határozatával a gyógyszertár működési engedélyének megadására irányuló kérelmet elutasította. Indokolásában leszögezte, téves az ítélet Gyftv. 53/A. §-ára történt hivatkozása. Az adott jogszabályhely a kérelem benyújtásakor még nem volt hatályos, az 2011. január 1-jétől alkalmazható. Kifejtette, jelen esetben a működtető személye, mint a gyógyszertár működtetésének egyik alapfeltétele változott, ami nem tekinthető az engedély módosítását igénylő körülménynek, új működtető kérelme esetén a Gyftv. 48-49. §-ai szerinti feltételek vizsgálata és új engedély kiadása szükséges. Mivel azonban a felperes nem rendelkezik közforgalmú gyógyszertár működtetésére jogosító engedéllyel, és az általa bejelentett működtetőváltás nem minősül a társasági szerződés módosításának, nem jogosult a **(személy neve)** egyéni vállalkozó részére kiadott engedély módosítását kérni, aki erre irányuló kérelmet nem terjesztett elő. Megállapította, mindezek következtében az adatokban változás nem történt. Utalt arra, hogy a működtetőváltás akkor minősülhet módosítást igénylő adatváltozásnak, ha az jogutódláson alapul. Tekintve, hogy a Gyftv. rendelkezései sem a 2010-es évre, sem 2011. január 1-jétől nem teszik lehetővé a működési engedély átruházását, az egyéni vállalkozó működtető esetében kizárólag az egyéni vállalkozókról szóló törvény vonatkozó rendelkezései szerinti egyéni cég alapítása esetén módosítható a működési engedély. A felperes ezért csak abban az esetben válhat a működési engedély jogosultjává, ha **(személy neve)** egyéni vállalkozó egyéni cékként nyilvántartásba vételre kerül, majd átalakul gazdasági társasággá, minek következtében immár a személyi joggal rendelkező gyógyszerész a Gyftv. által előírt tulajdoni hányaddal rendelkező tulajdonosként a működtető társaság nevében gyakorolná személyi jogát. Kiemelte, az ítélet indokolása az eljárás lefolytatását illetően nem egyértelmű, hiszen amennyiben a kérelem működési engedély módosítására irányul, úgy új működési engedély kiadására nem kerülhet sor.

A felperes e határozattal szembeni fellebbezésében hangsúlyozta, hogy nem új gyógyszertár létesítéséről van szó, a vonatkozó jogszabályi rendelkezések alapján pedig a hatóságot az ügyben keletkezett bírósági ítélet minden szempontból köti.

A fellebbezés folytán eljáró Egészségügyi Engedélyezési és Közigazgatási Hivatal 2012. május 21-én kelt 5500-13/2012/ELN számú határozatával az elsőfokú hatóság döntését - osztva annak jogi álláspontját - helybenhagyta.

A felperes határozattal szemben benyújtott keresete kapcsán indult perben a ...i Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2013. január 25-én kelt 25.K.28.870/2013/2. számú ítéletével a másodfokú határozatot - az elsőfokú határozatra is kiterjedően - hatályon kívül helyezte és az elsőfokú hatóságot új eljárásra kötelezte. Rögzítette, a hatóságok az új eljárás során döntésük meghozatalakor nem a ... Megyei Bíróság ítéletének rendelkező részében és indokolásában foglaltak szerint jártak el, azt figyelmen kívül hagyták. Miután a korábbi ítéletben jogerősen elbírált hatósági indokolások képezik az új eljárásban hozott határozatok alapját, megállapítható, hogy a hatóság nem tett eleget az új eljárásra vonatkozó bírósági előírásoknak, ezzel jogszabályi kötelezettségét szegte meg.

Az alperes 2013. augusztus 22-i határozatával engedélyezte a közforgalmú gyógyszertár működését.

A gyógyszertár az eljárások időtartama alatt mintegy két és fél évig zárva tartott.

A **(személy neve)** egyéni vállalkozó által működtetett patika árbevétele évente 5-10%-os mértékben folyamatosan növekedett, ahogy jövedelmezősége is folyamatos volt.

Időközben - 2010 folyamán - a településen a **(B)** Kft. kezdett gyógyszertárat működtetni a korábban a **(személy neve)** által foglalkoztatott munkavállalókkal.

A felperes jelen perben előterjesztett keresetében 38.430.000,- forint kártérítés és járulékai megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult, vitatta annak jogalapját és a követelés összegét. Továbbra is fenntartotta a határozatában foglalt jogi álláspontját.

Az elsőfokú bíróság közbenső ítéletével megállapította, hogy az alperes kártérítési felelősséggel tartozik a felperest a **(település neve, utca, házszám)** szám alatti **(gyógyszertár neve)** Gyógyszertárra vonatkozó működési engedély megtagadásából eredő kárért.

A Szegedi Ítéltábla Pf.I.20.569/2014/7. számú közbenső ítéletével az elsőfokú bíróság közbenső ítéletét azzal a pontosítással hagyta helyben, hogy az alperes teljes kártérítési felelőssége fennáll az adott gyógyszertárra vonatkozó működési engedély megadására irányuló kérelemnek a ... Megyei Bíróság 7.K.23.062/2011/3. számú ítéletének jogerőre emelkedésétől a működési engedély megadásáig született elutasító határozatokkal okozati összefüggésben felmerült károkért.

A folytatódó eljárásban felperes keresetét - a 2011. május-2013. október közti időszakra szakértői bizonyítással kimutatott nettó jövedelem és elmaradt haszon figyelembevételével - módosította és 42.301.280,- forint elmaradt haszon és 18.810.000,- forint egyszeri kompenzáció megfizetésére kérte kötelezni az alperest kártérítésként. Igényét arra alapította, hogy a felperesi gyógyszertár több éves jogellenes zárva tartása olyan monopolhelyzetet teremtett a **("B")** Kft.-nek, amely gyakorlatilag a felperesi gyógyszertár működésének ellehetetlenüléséhez vezetett. Az engedély kiadását követő első évben, 2014-ben a vásárlók elvesztése, a fiókpatika, valamint két nagy vásárlói kört jelentő szociális otthon kiesése miatt 1.810.000,- forint veszteséget szenvedett el. A zárva tartás időszakán túl pedig mintegy 17.000.000,- forint kára keletkezett elmaradt vagyoni előnyként. Ez abból adódott, hogy az időközben megnyitott konkurens gyógyszertár lényegében összes szakképzett asszisztenciáját és vásárlói körének többségét átcsábította.

Az alperes ellenkérelme a módosított kereset elutasítására irányult. Kifogásolta a perben beszerzett és a módosított kereseti kérelem alapját képező szakértői vélemény megállapításait, ami nem vette figyelembe az állami támogatás feltételeit, a gyógyszer árrés, valamint a gyógyászati segédeszközök támogatásának elszámolásáról és folyósításáról szóló rendelet szabályait. Nem fogadta el a szakértő számítási metódusát, összehasonlító módszerét. Véleménye szerint az elmaradt vagyoni előnyt a gyógyszertár tényleges bevétele és a működtetéssel szükségképpen felmerült költségek figyelembevételével kell megállapítani. Nem mellőzhető a tényleges és valós árrés meghatározása és ehhez képest a haszon számítása sem. Hivatkozott a felperes kárenyhítési kötelezettségére.

Az elsőfokú bíróság ítéletével az alperest 45.301.280,- forint és járulékai megfizetésére kötelezte, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Indokolásában az ítéltábla jogerős közbenső ítéletében foglaltakat szem előtt tartva vizsgálta az alperes kártérítési felelősségével okozati összefüggésben keletkezett felperesi károkat. A kár mértékének meghatározásánál irányadónak tekintette a per során beszerzett szakértői véleményt már csak azért is, mert az egyéb módon, egzakt számítással nem lehetséges. Kifejtette, az alperes által hivatkozott jogszabályi rendelkezések, a gyógyászati segédeszközök, a folyósított állami támogatások vizsgálata nem volt szükséges a döntéshez, hiszen a perrel érintett időszakban a szakértői vélemény alapját képező **("B")** Kft. működését ugyanaz a jogszabályi háttér szabályozta. Kiemelte, mindkét gazdálkodó szervezet korlátolt felelősségű gazdasági társasági formában működik, így - egyezően - a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény alapján készítik el a szükséges beszámolót. Fontosnak tartotta azt is, hogy ugyanazon a településen végzik tevékenységüket, és hogy az adott időszakban csak a **("B")** Kft. által működtetett gyógyszertár üzemelt ott ugyanazzal a szakszeméllyel és vásárlói körrel, mint előzőleg **(személy neve)** egyéni vállalkozó esetében. Értékelte azt is, hogy a korábbi gyógyszertár egy fióktelepet is

működtetett más városban, továbbá egyedüli gyógyszerértékesítőként biztosította két szociális otthon gyógyszerellátását. Mindezek miatt a szakértő alappal vette figyelembe a ("**B**") Kft., mint az adott településen akkor egyetlen gyógyszerértékesítő cég beszámolójában foglalt adatokat a felperest ért kár mértékének meghatározásánál. Kitért arra is, hogy bár (**személy neve**) egyéni vállalkozóként végezte tevékenységét, ezért más adójogi szabályok vonatkoztak rá, mégis folyamatosan nyereségesen működtette a gyógyszerértékesítőt, amely tendencia is képet ad a nyereség alakulásáról. Hozzátette, a ("**B**") Kft. beszámolója kizárólag a gyógyszerértékesítővel kapcsolatos tevékenységgel elért eredményt mutatták, így nagy valószínűséggel ha a felperes is működtethette volna a gyógyszerértékesítőt, a nyereség fele-fele arányban oszlik meg.

Rámutatott, a konkurens gyógyszerértékesítő működésének és a felperesi engedély megtagadásának volt az is a következménye, hogy a felperes a szakasszisztenciát, a vásárlók nagy részét és a fióktelepet elvesztette, ami nyilván kihatással volt 2014. évi eredményességére. Bírói gyakorlatra hivatkozva kiemelte, a vevő a gyógyszerértékesítőt mint vállalkozást, vagyis az üzletet minden személyi és tárgyi adottságával együtt vásárolja meg. Az adásvétel tárgya olyan vagyoni- és dologösszeség, amelynek eleme az eszközállomány, a patika berendezése, az árukészlet, valamint az üzlethez kapcsolódó vagyoni értékű jogosultságok, melyekbe a vevőkör, a jóhírnév (goodwill) és a bérleti jog is beletartozik. Bár a goodwill nem azonosítható a cégnévvel, nem választható el az üzleti tevékenységtől sem, kedvező megítélésének eredményeként számításba vehető egy többé-kevésbé állandó nagyságú üzleti partnerkör.

Álláspontja szerint az alperesi magatartással összefüggésben érte a felperest olyan károsodás, mely a szakértői véleményben kimutatott elmaradt haszon kívül jelentkezett. Mértéke bizonyítására megfelelőnek találta az adóbevallással igazolt 1.810.000,- forint veszteséget, ezzel együtt mindösszesen - mérlegeléssel - 3.000.000,- forintot talált arányosnak a 2014. évre elmaradt vagyoni előny megfelelő kompenzálására.

Az alperesi hivatkozás kapcsán hangsúlyozta, a felperest semmiféle kárenyhítési kötelezettség nem terhelte. (**Személy neve**) egyéni vállalkozó saját döntése volt, hogy meddig működteti a gyógyszerértékesítőt, az nem eshet a felperes terhére.

Szükségtelennek tartotta további szakértői vélemény beszerzését, mert az alperes által indítványozott, a gyógyszerértékesítők működésével kapcsolatos egyes rendeletek vizsgálata a követelés összegéről való döntés során lényegtelen.

Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést elsősorban annak hatályon kívül helyezése, másodsorban részbeni megváltoztatása és a kereset elutasítása érdekében. Kifogásolta az ítélet indokolásának bírói gyakorlatra való hivatkozását. Álláspontja szerint az eljáró hatóságok szakszerűen jártak el, a kérelem benyújtásakor hatályos jogszabályok előírásait követték. Véleménye az volt, a felperes által működtetett közforgalmú gyógyszerértékesítőnek nincs goodwill értéke, az csak az egyéni vállalkozónál merülhetett fel. Üzleti értéke viszont abban a pillanatban elenyészett, amikor a gyógyszerértékesítőt önkényesen bezárta, felhagyott a működtetésével. Ebből pedig számára az következik, hogy a bíróság által megállapított vagyoni előny nem konkrét üzleti adatokon alapul. Hozzátette, a felperesi társaság 2010-2016. közötti beszámolója veszteséget mutatnak.

Konzekvensen állította, a felperest kárenyhítési kötelezettség terhelte. E körben kiemelte, a gyógyszerforgalmazás általános szabályairól szóló 2006. évi XCVIII. törvény (Gyftv.) vonatkozó rendelkezései értelmében csak új közforgalmú gyógyszerértékesítő létesítése és működési engedélyezése iránt terjeszthetett volna elő kérelmet.

Kifogásolta, hogy a bíróság többszöri indítvány ellenére sem vizsgálta meg, hogy az adásvételi szerződés előkészítésében és megkötésében a felperesi társaságot milyen felelősség terheli a kialakult helyzetért. Valójában a közforgalmú gyógyszerértékesítő eladásával és az engedélykérelemmel

kapcsolatban keletkezett tényállásból egyértelmű, hogy a felperes felelős a nem körütekintő, szakmai jogszabályokkal ellentétes jogügylet megkötéséért.

Sérelmezte továbbá a szakértői vélemény megállapításait. Visszautalt arra, hogy a felperesi társaság 2010-2016. között veszteséges volt, így a perbeli időszakban sem érthette volna el a szakvéleményben kimutatott nyereséget. Kifogásolta az új szakértői vélemény beszerzésére vonatkozó indítványa mellőzését. Az elmaradt haszon mértéke - álláspontja szerint - az azonos, illetőleg hasonló forgalmú közforgalmú gyógyszertárak forgalmának és árérésének összehasonlításával, az OEP és a Magyar Gyógyszerészeti Kamara adatainak felhasználásával egzakt módon meghatározható.

Nem fogadta el a szakértői vélemény kialakítása szempontjából a **(személy neve)** egyéni vállalkozásának jövedelmezőségét szem előtt tartó adatok vizsgálatát, mivel a vállalkozás működési formája és emiatt a rá irányadó adózási szabályok is eltérőek.

Fellebbezését azzal egészítette ki, hogy az egyéni vállalkozónak nem volt joga az illetékes egészségügyi, államigazgatási szerv által kiadott hatósági engedély átruházására, így a felperes sem volt jogosult közforgalmú gyógyszertár működtetési jogát ilyen módon megszerezni.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítélete fellebbezéssel támadott rendelkezéseinek helybenhagyására irányult. Hangsúlyozta, ebben a perben az adásvétellel kapcsolatos kifogások nem vizsgálhatók, a jogerős közbenső ítélet pedig döntött a kárenyhítés kérdéséről. Véleménye szerint a szakvélemény világos, alapos, ellentmondásoktól mentes, az összehasonlító adatok alkalmasak voltak a megalapozott döntéshez.

A fellebbezés **alaptalan.**

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, abból levont jogi következtetése is helytálló, ezért ítéletét az ítéletábra a Pp. 253. § (2) bekezdése és 254. § (3) bekezdése alapján - helyes indokai szerint - helybenhagyta.

A fellebbezés kapcsán az alábbiakat emeli ki:

A Szegedi Ítéletábra Pf.I.20.569/2014/7. számú jogerős közbenső ítéletével megállapította az alperes teljes kártérítési felelősségének fennálltát a ... Megyei Bíróság közigazgatási perben meghozott ítéletének jogerőre emelkedésétől a működési engedély megadásáig az alperes elutasító határozatával okozati összefüggésben felmerült károkért.

A Pp. 213. §-ának (3) bekezdéséből, illetőleg a 229. § (1) bekezdéséből következően ha a bíróság a jog fennállását előzetesen közbenső ítélettel megállapította, ahhoz anyagi jogerő fűződik. A közbenső ítélettől a bíróság a továbbfolytatódó eljárásban sem térhet el, az tehát csak rendkívüli perorvoslással támadható (PK 195. számú állásfoglalás). A kártérítési perekben a közbenső ítélet eldönti egyrészt a felperes károsodása bekövetkeztének tényét, másrészt a beállott kárnak a károkozó magatartásával való okozati összefüggését (EBH 2004.1039). Eszerint tehát ha a bíróság közbenső ítélettel megállapítja az alperes kártérítő felelősségét, ezáltal szükségképpen eldönti azt a kérdést is, hogy a felperesnek kára keletkezett, amely az alperes magatartásával vagy mulasztásával okozati összefüggésben következett be, továbbá hogy az alperes a kártérítő felelősség alól magát kimenteni nem tudta (Legfelsőbb Bíróság (Kúria) Pfv.III.20.125/2004/5.). Mivel a kártérítési perben hozott közbenső ítélet a kártérítési felelősség feletti vitát - annak arányára is kiterjedően - végérvényesen lezárja, az ehhez vezető bizonyításnak olyan irányúnak és tartalmúnak kell lennie, hogy kellő határozottsággal eldönthető legyen, a kártérítési igényvel fellépő felet érte-e kár, és ez összefüggésben áll-e, s ha igen, mennyiben az érte felelőssé tenni kívánt személynek felróható okkal (hasonlóan: Legfelsőbb Bíróság (Kúria) Pf.V.21.351/1997/2.).

Nem dönti el azonban a közbenső ítélet azt a kérdést, hogy a keresetben konkrétan megjelölt egyes kártételek esetében a kár ténylegesen és a megállapított jogellenes, felróható magatartással okozati összefüggésben bekövetkezett-e, ezért a kár összepszerűsége (mértéke) tekintetében továbbfolyó eljárásban a közbenső ítélet ellenére sem kizárt a kereset okozati összefüggés vagy bizonyítottság hiánya miatt történő elutasítása, különös tekintettel a kereset időközbeni esetleges megváltoztatására. Ezt annak függvényében kell megítélni, hogy a közbenső ítélet rendelkező része annak indokolásával egybevetve hogyan határozta meg az elbírált jogot, illetőleg annak terjedelmét. A Pp. 229. § (1) bekezdése értelmében ugyanis ítélt dolognak csak az elbírált jog tekinthető. A kifejtettekből következik az is, hogy az alperes a közbenső ítélet jogerőre emelkedését követően a kártérítési felelősség fennálltát alappal már nem vitathatja, így nem hivatkozhat megalapozottan arra sem, hogy a felperes teljes kára saját felróható magatartására vezethető vissza. Miután a közigazgatási jogkörben okozott kár tekintetében a jogerős közbenső ítélet megállapította az alperes felelősségét, ettől eltérni a folytatódó eljárásban sem lehet.

Mindezek következtében az ítéletábra érdemben már nem foglalkozott az alperesnek a közigazgatási jogkörben okozott kár törvényi feltételei, a jogellenes és felróható magatartás kapcsán kifejtett álláspontjával. Az ítéletábra a jogerős közbenső ítéletben részletesen kifejtette, miben áll az alperes jogellenes magatartása, illetve mulasztása, egyben megállapította az ezzel okozati összefüggésben a felperest ért kár tényét, ennek megfelelően már nem vizsgálhatók a gyógyszerár működési engedélykérelmének körülményei, a lefolytatott hatósági eljárás jogszabályoknak való megfelelése. A folytatódó eljárás - a Pp. 213. § (3) bekezdésének szövegezése szerint is - kizárólag a felperest ért kár összegének meghatározására szorítkozhat, ahogy az elsőfokú bíróság is erre helyezte a hangsúlyt.

A Ptk. 355. § (4) bekezdése szerint kártérítés címén a károkozó körülmény folytán a károsult vagyonában beállott értékcsökkenést, az elmaradt vagyoni előnyt, továbbá azt a kárpótlást vagy költséget kell megtéríteni, amely a károsultat ért vagyoni és nemvagyoni hátrány csökkentéséhez vagy kiküszöböléséhez szükséges.

A magyar kártérítési jog a teljes kártérítés elvén alapszik. A kártérítés célja, hogy a károsultat olyan helyzetbe hozza, mintha a kár be sem következett volna. A kár okozója a teljes kár megtérítésére köteles, a káronszerzés tilalma azonban a károsult oldaláról korlátozza a megtéríthető károkat. A káronszerzés tilalma a kártérítési jog egyik alapelveként azt szolgálja, hogy a károsult a károkozásból fakadó kártérítési igényének érvényesítése folytán ne kerüljön kedvezőbb vagyoni helyzetbe, mint amilyenben a károkozás nélkül lenne, tehát a károkozásból ne származzon vagyoni előnye (Kúria Pfv.IV.21.355/2016/4.).

A kártérítés mértékének megállapításánál azt kell vizsgálni, hogy milyen vagyonsökkenés következett be az érintett félnél, ugyanakkor a káronszerzés szabályából következően a kárból le kell vonni a károkozásból eredő vagyoni előnyöket, ami keletkezhet a kárral szembeállított megtakarításban, illetve értéknövekedésben. A kártérítésnek ugyanis a károsult részére teljes jóvátételt kell biztosítania, ami azonban nem eredményezhet a javára tényleges reparáción túli anyagi előnyt (hasonlóan: Kúria Pfv.IV.20.296/2011/7.). Az alperes terhére csak azok a károkozások állapíthatók meg, melyek nem merültek volna fel felróható, jogellenes magatartása vagy mulasztása nélkül.

Az elsőfokú bíróság ennek megállapításához helyesen vett igénybe szakértőt.

A Pp. 177. § (1) bekezdése szerint a szakértő bizonyítási eszköz, amely a bíróság hiányzó szakértelmét pótolja valamely bizonyítandó tény meghatározásához vagy értékeléséhez. Feladata, hogy a tudomány és a műszaki fejlődés eredményeinek felhasználásával készített szakvéleményével segítse a tényállás megállapítását és a perben releváns szakkérdések eldöntését. Az egységes

ítélkezési gyakorlat szerint a szakvéleménnyel szemben támasztott követelmény, hogy azt a bíróság ne csak végkövetkeztetésében ismerje, hanem alapjaiban és részletes indokaiban is. Ezért a szakértőtől meg kell követelni mindazoknak az összehasonlítási adatoknak és tényeknek az ismertetését, amelyek közrehatottak a szakértői vélemény kialakításánál és amelyeknél fogva a szakértői vélemény helyessége ellenőrizhető (hasonlóan: BH 2005.147.).

Az elsőfokú bíróság ítéletében helyesen rögzítette, hogy az érintett időszakra vonatkozóan nem lehet a felperes elmaradt hasznára nézve egzakt adatokkal dolgozni, hiszen nem kapta meg a szükséges engedélyt a gyógyszerár üzemeltetéséhez. A szakértőnek ezért szükségképpen összehasonlító módszerekkel kellett megállapítania az őt ért vagyoni hátrányt. Összehasonlító adatként vette figyelembe a korábbi, **(személy neve)** egyéni vállalkozó által működtetett gyógyszerár éves árbevételét, árását és éves nyereségét, valamint - mivel a településen időközben gyógyszerárat nyitott - a **(\"B\")** Kft. által működtetett gyógyszerár nyereségével, árásával és árbevételével kapcsolatos, nem vitatott adatokat. Lényeges, hogy a szakértőnek nem kompetenciája annak eldöntése, hogy valamely lekönyvelt tétel, bevételezett összeg valós gazdasági eseményen alapult-e, különösen úgy, hogy a perben erre semmilyen ok, adat nem utalt. A szakértő ezért a **(\"B\")** Kft. által kimutatott adatokat nem kérdőjelezhetette meg, amiből egyúttal az is következik, hogy kiindulásként felhasználhatta azokat a perben felmerült kérdések megválaszolására. Fontos, és az összehasonlítást indokló körülmény, hogy ez a gyógyszerár azonos településen működött, ráadásul egyedülként, azonos cégformában és éppen az érintett időszakban. Az sem hagyható figyelmen kívül, hogy - a rendelkezésre álló adatok szerint - a **(személy neve)** által korábban foglalkoztatott gyakorlott munkavállalókat alkalmazta. Lényeges tény az is, hogy az egyéni vállalkozó által végzett tevékenységhez kapcsolódóan a gyógyszerár nyereséges volt, nyeresége évről-évre növekedett és ez a növekedési ütem, illetve irány a **(\"B\")** Kft. által üzemeltetett gyógyszerár esetében is kimutatható. Ebből pedig okszerűen az a következtetés vonható le, hogy ha a felperes **(személy neve)** után folytatja a gyógyszerár működtetését, nagyságrendileg ugyanolyan eredményt ért volna el, mint egyedülként a **(\"B\")** Kft. Fontos az is, hogy az elemzéses összehasonlítás eredményét az esetleges jogszabályi változás nem befolyásolhatja, hiszen a tevékenység végzőjének személyétől függetlenül az árbevétel, az árás, illetve a nyereség alakulását az érintett időszakban ugyanolyan jogszabályi háttér befolyásolta.

A bíróság a Pp. 206. §-ának (1) bekezdése alapján mérlegeli az egyes bizonyítékokat, megállapítja bizonyító erejüket, de a bizonyítékokat összességükben, összefüggéseik alapján is értékeli. Ez egyebek mellett azt is jelenti, hogy a bíróság a szakértői bizonyítékok körében is vizsgálja a szakvélemény meggyőző erejét, egybevetve más bizonyítékokkal. A szakvéleményben hitelt érdemlőnek csak az olyan adat minősül, amely ellenőrizhető, egyértelműen azonosítható, valóságtartalma megfelelően alátámasztott, így formája, tartalma, jellege, más adatokkal történő egybevetethetősége folytán alkalmas az igazolni kívánt konkrét tény alátámasztására (hasonlóan: Kúria Kfv.I.35.496/2006/4.). A jelen perben beszerzett szakvélemény nem hiányos, önmagával és a bizonyított tényekkel nem ellentétes, így eljárási szabálysértés nélkül értékelte azt az elsőfokú bíróság perbeli bizonyítékként. A szakvéleményben kimunkált adatok kellően egzakt számításokon alapulnak ahhoz, hogy a bíróság mérlegelés útján megállapítsa az alperes jogellenes magatartásával összefüggésben a felperesnek okozott kár összegét.

Az alperesi állásponttól eltérően nem értékelhető a felperesi cég 2010-2016 közti adóbevallása. Ezek ugyanis - bár az alperes erre nem utalt - valószínűsíthetően a (felperes neve) tevékenységére és nem a gyógyszerár működésére vonatkozó adatokat tartalmazza. A felperesi társaság beszámolója, üzleti évről készített eredménykimutatása nem azonosítható egy általa működtetett gyógyszerár számviteli adataival. Ezen túl a perrel érintett időszakot követő bevallási adatokból nem lehet kiindulni annak megállapításához, hogy 2011 októbere és 2013 májusa között a felperes által működtetett gyógyszerár milyen bevétellel, nyereséggel és árrésszel gazdálkodott volna, figyelemmel a konkurens gyógyszerár üzemelésére is.

Az alperes olyan konkrét tényt nem jelölt meg, mely a szakértő által felhasznált összehasonlító adatokat kétségessé tette volna. Önmagában az, hogy a felperesi társaság nem releváns időszakban készített társasági beszámolója milyen adatokat tartalmaz, az ügy érdemi eldöntésére nem hat ki.

A helyes összehasonlító adatok alapján, megfelelő szakértői módszerrel készített, logikus, ellentmondásmentes szakvélemény birtokában az elsőfokú bíróság helyesen mellőzte újabb igazságügyi szakértő kirendelését és döntött annak figyelembe vételével.

Mivel az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, köteles a felperes másodfokú eljárásban felmerült, jogi képviseletével összefüggő költségének viselésére, melyet az ítéletábla a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés b) pontja, valamint (5) és (6) bekezdései alapján a kifejtett munkával arányosan, mérlegeléssel állapított meg.

A le nem rótt fellebbezési eljárási illeték az Itv. 5. § (1) bekezdés a) pontja alapján az állam terhén marad.

Szeged, 2018. április 6.

Dr. Kiss Gabriella s.k.
a tanács elnöke

Dr. Bánfalvi-Bottyán Csilla s.k.
előadó bíró

Dr. Bálint Attila s.k.
táblabíró